

[Undervisningsministeren.]

og dets Kunstnere i en noget nøjere Forbindelse med hele Folket og derfor ogsaa interesseret i den Tanke at faa Skuespillerne til at optræde i Provinsen. Jeg forstod det, der blev læst op, som om der ligefrem var blevet givet et Løfte i Retning af, at en saadan Tanke skulde blive realiseret. Jeg kan kun sige, at jeg har i min Tid ikke mærket noget dertil endnu, men jeg maa gaa ud fra, at der dog stadig fra Ledelsens Side arbejdes paa at finde en Maade, hvorpaa en saadan Virksomhed kunde komme i Stand.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger og kun paa ny anbefale, at man tager fat paa denne Sag med Villie til at faa den ført til Ende til Gavn for Teatret og paa en Maade, saa det ogsaa kunde blive til Gavn og Glæde for Folket.

Sundbo: Det er glædeligt, at der fra alle Partiers Side er givet Tilslutning til disse Lovforslag, thi vi kan da maaske have Haab om at faa en endelig Løsning af dette gamle og dog evigt unge Spørgsmaal. Planen er jo i Virkeligheden ganske genial. Den giver lige gode Forhold for Statsradiofonien og for Statsteatret, den er økonomisk forsvarlig til alle Sider, og den giver gode kunstneriske Forhold baade for Radiofoni og Teater. Men det kan jo ikke nægtes, at der er fremkommet adskillige Betæneligheder fra nogle af de ærede Ordførere, og er der noget Sted, hvor der ikke er Brug for Betæneligheder, forekommer det mig rigtig nok, at det er her; ærede Medlemmer kunde roligt have ladet Betænelighedernes Naadegave blive hjemme under denne Sags Behandling.

For det første vil jeg gerne advare imod, at vi kommer op i en Arkitektkrig. Selvfølgelig kan det ikke undgaas, naar der er et saa stort Byggearbejde paa Tale, at en hel Del Arkitekter, nemlig alle de, som ikke er kommet i Betragtning, er misfornøjede, og de kan selvfølgelig finde utallige Indvendinger imod et saadant Forslag. Det kunde Lægmænd maaske ogsaa, men Arkitekter har jo særlige Forudsætninger for at finde dem, og de vil ikke spare sig, det kan man være ganske rolig for. Vi har ogsaa allerede set rundt omkring i Pressen, at de er ude for at slaa Planen ihjel.

Jeg vil gerne henstille til det Udvalg, der bliver nedsat, og til de højtærede Ministre, at man ikke tager noget som helst Hensyn til alle disse Arkitektindvendinger, for de betyder ikke andet end, at Arki-

tekterne gerne vil skaffe sig en Forretning. De siger, at Forretning er Forretning, og saa faar det gaa med Teatret og Statsradiofonien, som det bedst kan. Men det er ikke Rigsdagens Interesse, og vi bør derfor holde os ganske klar af disse Arkitektinteresser.

Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ret i, at Bygningen kunde være skønnere, end den ser ud til at blive. Der bør man huske, at det altid er vanskeligt at bygge et nyt Hus op til et stort ældre Hus. Baade de praktiske, de økonomiske og de arkitektoniske Hensyn kan ikke altid forenes, og jeg mener, at i denne Sag bør først og fremmest de praktiske Hensyn tages, naturligvis ogsaa de økonomiske, men skal man give Afkald paa noget af disse Hensyn, maa det blive paa det arkitektoniske.

Jeg er ikke blind for, at den største Vanskelighed med Hensyn til disse Lovforslag er Regeringspartiet, Venstre. Det er efterhaanden blevet saadan, at naar Regeringen fremsætter Forslag her i Tinget, er der ikke saa meget Spørgsmaal om, hvad de andre Partier vil sige, som om, hvad Regeringspartiet vil sige. Somme Tider er der en Tylvt, der gaar imod — 12 Apostle kan man maaske ogsaa sige —, og somme Tider er det vist ogsaa hele Partiet, der til at begynde med gaar imod, men det er fra Venstres Side, Vanskelighederne i Regelen kommer.

Jeg haaber ikke, det skal blive Tilfældet i denne Sag, men jeg maa rigtig nok sige, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard's Ordførerskab i nogen Grad kunde tyde paa, at det var fra den Kant, Indvendingerne kom. Mage til Anbefaling for et Forslag har jeg ærlig talt aldrig hørt. Det ærede Medlem sluttede meget korrekt med at anbefale Forslaget, men hele hans Tale gik imod det, og han havde saa mange Indvendinger, at hvis de skal fyldestgøres alle sammen, bliver der i alt Fald ikke Bukser af det Skind. Jeg tror ogsaa nok, at der i det ærede Medlems Valgkreds er nogle Interesser, som gaar imod Teatret. F. Eks. i Vorbasse, som det ærede Medlem paa en saa smuk Maade repræsenterer, tror jeg ikke, at Teaterinteressen er særlig stærkt udviklet, og man kan jo kun takke det ærede Medlem for, at han varetager sine Vælgeres Interesser paa den bedst mulige Maade.

Men det forekommer mig rigtigt nok, at hans Indvendinger var meget løse, for ikke at sige noget værre. Det ærede Medlem betonedede, som for Resten flere Talere